

Vannak még csodák 5. Adakozni rendszeresen

Alkalom: advent 2. vasárnapja
Dátum: 2020.12.06.

Ige: 2Kor 9,5-8

⁵Szükségesnek tartottam tehát, hogy megkérjem a testvéreket, menjenek el hozzátok előre, és készítsék elő a már megígért adományokat, hogy az úgy legyen készen, mint hálaáldozat, nem pedig mint kényszerű adomány.

⁶Tudjuk pedig, hogy aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat. ⁷Mindeki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert „a jókedvű adakozót szereti Isten”. ⁸Istennek pedig van hatalma arra, hogy minden kegyelmét kiárassza rátok, hogy mindenütt mindenkor minden szükségessel rendelkezettek, és bőségetekből jusson minden jó cselekedetre.

Mal 3,10 Hozzátok be a raktárba az egész tizedet, hadd legyen eleség a házamban, és így tegyetek próbára engem! – mondja a Seregek URa. Meglátjátok, hogy megnyitom az ég csatornáit, és bőséges áldást árasztok rátok.

Kedves Testvérek! Folytatjuk tovább a csodákról megkezdett sorozatunkat, mert **Vannak még csodák!** Ezt hisszük, és ez a címe az igehirdetéssorozatnak is.

Vannak még csodák! Ennek a három szónak minden egyes betűje egy mondatot kezd el. Az első négy igehirdetés címe ezek szerint a következő volt:

1. Vállalni Krisztust a világban a bizonyágtétel által
2. Alázatosnak lenni, hogy felmagasztaltassunk
3. Naponta olvasni a Bibliát
4. Nevelni gyermekeinket Isten Igéjével

A mai napon pedig a következő betű ismét egy „A”. Az igehirdetésem címe pedig: **Adakozni rendszeresen.**

Amikor ezt a címet, illetve témát elolvastam, akkor szinte megijedtem, hiszen pénzügyekről beszélni sokszor nem egyszerű. A pénzügyekről a legtöbb ember úgy gondolkodik, hogy az maradjon magánügy, arról inkább ne is beszéljünk. Aztán azért is nehéz az adakozásról beszélni, mert mindig lehet olyan háborgást, bosszankodást hallani, hogy az egyház, a lelkészek megint csak a pénzről beszélnek, és mindig csak kérni tudnak.

Ebben a mostani helyzetben, amikor sok ember számára a járvány miatti korlátozások igen komoly anyagi veszteséget, a megélhetést jelentő vállalkozás csődjét jelenti, és a felvett hitelek átütőmérését okozzák, ebben a helyzetben adakozásról beszélni talán valóban okozhat botránkozást és felháborodást.

Mégis szembe kell néznem azzal, hogy ez a téma következik a sorozatunkban, ezért nem ugorhatom át, nem kerülhetem ki. Nem tehetem meg, hogy nem beszéljek az adakozásról azért sem, mert Isten is egészen nyíltan és sok helyen beszél róla a Bibliában.

Nagyon fontos az adakozással kapcsolatban megérteni azt, hogy **Isten kéri azt, hogy önkéntes adományt adjunk.** Ezt a mondatot nagyon fontos, hogy jól értsük meg.

I. Egyrészt Isten kéri, illetve van, ahol azt parancsolja népének, hogy vigyék el a templomba az adományukat, a felajánlásukat, a tizedet. Malakiás könyvének 3. fejezetében egyértelműen olvassuk: **Hozzátok be a raktárba az egész tizedet, hadd legyen eleség a házamban, és így tegyetek próbára engem! – mondja a Seregek URa.**

Tehát **az adakozást maga Isten rendelte el.** Ő mondta azt, hogy tegyünk így mi is. És ráadásul pontosan meg is mondta azt, hogy jövedelmünk tizedét, 10 százalékát adjuk neki oda.

II. Másrészt pedig a Szentírásból azt is megérhetjük, hogy **az adakozás mégis önkéntes.** A 2Móz 25-ben ezt olvassuk: ¹Ekkor az ÚR így szólt Mózeshez:

²*Mondd meg Izráel fiainak, hogy gyűjtsenek részemre adományokat mindenkitől, akit arra indít a szíve. Gyűjtsétek össze a nekem szánt adományokat!*

Egyrészt Mózesnek meg kell szervezni egy adománygyűjtést, másrészt pedig csak az adjon, **akit arra indít a szíve**. Tehát kérhetnek, de nem vehetnek el senkitől semmit, ha nem akar adni. Az adakozás, az adomány az önkéntes. Ezekből az önkéntes adományokból készítették el a Szent Sátrát, a Kijelentés Sátrát a pusztai vándorlás során.

Majd évszázadokkal később Salamon király felépítette a jeruzsálemi templomot. Ismét elteltek évszázadok, amikor Kr.e. 587-ben a babiloni hadsereg lerombolta azt. A babiloni fogságot követően a hazatérő zsidók Ezsdrás vezetésével kezdték újjáépíteni a jeruzsálemi templomot. Ezsdrás könyve számol be arról, hogy a templom újjáépítésére „önkéntes adományokat” adtak, illetve „önként adakoznak”. Pontosán ezeket a szavakat használja a Biblia.

De olvasunk korábban is arról az 1Kir 15-ben, hogy Ászá király adományt ad az Úrnak.

Az Újszövetségben Jézus a Hegyi Beszédben határozottan tanította az embereket az adakozásról.

Ezeket olvassuk a Mt 6,1-4-ben:

¹*Vigyázzatok: kegyességeteket ne az emberek előtt gyakoroljátok, csak azért, hogy lássák azt, mert így nem kaptok jutalmat mennyei Atyátoktól. ²Amikor tehát adományt adsz, ne kürtöltess magad előtt, ahogyan a képmutatók teszik a zsinagógákban és az utcákon, hogy dicsérjék őket az emberek. Bizony mondom nektek: megkapták jutalmukat. ³Te pedig amikor adományt adsz, ne tudja a bal kezed, mit tesz a jobb, ⁴hogy adakozásod rejtve maradjon; és majd a te Atyád, aki látja a rejtett dolgokat, megjutalmaz téged.*

Azt tehát már világosan látjuk, hogy a Biblia tanít az adakozásról. Azt is megtudjuk, hogy Isten határozottan kéri tőlünk az adományainkat, ugyanakkor az adakozás mégiscsak önkéntes. De azt még nem biztos, hogy tudjuk, hogy valójában miért kéri Isten azt, hogy adományt adjunk, hogy javainkból, pénzünkből adjunk?

Sok kultúrában megfigyelhető, hogy az ember azt gondolja, hogy neki kell Istent eltartani. Azért kell adni Istennek, hogy legyen mit ennie, és legyen hol laknia. Ez a fajta gondolkodás azonban nagyon nagyon távol áll a Szentírástól. Azok gondolkodnak így, akik fából, kőből faragnak maguknak istenszobrokat, amikről persze nekik kell majd gondoskodni. A bálványimádásra és a pogány vallásokra jellemző, hogy gondoskodni akarnak az ő isteneikről.

Az Élő Istenről, a Teremtő és Mindenható Istenről, a Biblia Istenéről azonban nem kell gondoskodni. A Zsoltárok könyvének 50. részében ezt mondja Isten: ¹⁰*Hiszen enyém az erdő minden vadja, és ezernyi hegynek minden állata. ¹¹Ismerem a hegyek minden madarát, enyém a mező vadja is. ¹²Ha éhezném, nem szólnék neked, mert enyém a világ és ami betölti. ¹³Eszem-e a bikák húsát, iszom-e a bakok vérért? ¹⁴Hálaadásodat áldozd az Istennek, és teljesítsd a Felségesnek tett fogadalmaidat!*

Sőt, Ő gondoskodik rólunk, emberekről. Jakab apostol levelében ezt olvassuk: **„minden jó adomány és minden tökéletes ajándék onnan felülről, a világosság Atyjától száll alá, aki-ben nincs változás, sem fénynek és árnyéknak váltakozása”.** (1,17)

Óriási a különbség! A bálványokról az embereknek kell gondoskodni, a Mindenható Isten azonban az emberekről gondoskodik. Sőt! Pogányság és bűn azt gondolni, hogy én, emberként bármit is tehetek Istenért.

Nem vihetem ide-oda kényem-kedvem szerint, mert az Élő Isten maga mondja: *Én alkottalak, én viszlek, én hordozlak, én mentelek meg.* (Ézs 46,4) Istent nem etethetjük, mert Ő táplál bennünket (Hós 13,5; Ézs 58,14)

Nekünk olyan Istenünk van, Aki rólunk gondot visel. Ugyanakkor róla mi nem gondoskodhatunk, mert azzal bálványt csinálnánk Istenből, lealacsonyítanánk a bálványok szintjére az Urat, ami az Ő szentségének és dicsőségének meggyalázása lenne.

Tehát akkor miért is kell mégis adományt adni? – tehetjük fel jogosan a kérdést.

I. Először is, azért adunk adományt, hogy azzal kifejezzük hálánkat és köszönetünket Urunk felé. Amikor adományt adunk, azzal elsősorban azt fejezzük ki, hogy mindenünk, amink van, Isten tulajdona. Az egész életünk Istenhez tartozik. Mindenünk, amink van azt Istentől kaptuk gazdálkodásra és sáfárkodásra. Ezért mindenünkkel egyszer az Úrnak fogunk elszámolni majd.

Tulajdonképpen nem mi adunk Istennek, hanem abból, amit Isten adott és folyamatosan ad nekünk, csupán hálánk és köszönetünk jeleként visszaadunk egy részt.

II. Másodszor pedig, azért adakozunk, hogy hitünket edzésben tartsuk – mert adakozni csak hitből lehet. A fölöslegéből szinte bárki tud adni, akiben van egy kis jóérzés, együttérzés. De ha az ember anyagi nehézséggel küzd maga is, akkor csak hittel a szívében tud adományt adni. Erről van szó Malakiás könyvében, amikor a próféta ezt mondja: **Hozzátok be a raktárba az egész tizedet, hadd legyen eleség a házamban, és így tegyetek próbára engem! – mondja a Seregek URa.**

Majd így folytatja: **Meglátjátok, hogy megnyitom az ég csatornáit, és bőséges áldást árasztok rátok.**

Hit kell ahhoz, hogy az ember próbára tegye Isten ígését. Hit kell ahhoz, hogy úgy adjak, hogy közben a matek azt mondja, hogy „legyél észnél és számolj egy kicsit! Hát neked is alig van, így is nehezen tudod beosztani a fizetésed, a nyugdíjad a következő hónapig”. Ahogyan hit kellett ahhoz is, hogy annak idején egy özvegyasszony mindenét, összes pénzét a jeruzsálemi templom perselyébe bedobja (Lk 21,1-4)

III. Harmadszor pedig az adakozás szoros kapcsolatban és összefüggésben van a Karácsonnyal, és emiatt az adventi várakozással is. Ma Advent 2. vasárnapja van. Bármennyire is meghatározza mindennapjainkat a koronavírus járvány, mégis hiszem azt, hogy mindnyájan készülünk Karácsony ünnepére. Készülünk arra, hogy méltó módon megünnepeljük az Úr Jézus Krisztus születését. Hogy megünnepeljük azt, hogy a Kegyelmes Isten nekünk ajándékozta a számára legdrágábbat, az Ő Szent Fiát. Ezek után azt olvassuk a Róma 8,32-ben: **Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyan ne ajándékozna nekünk vele együtt mindent?**

Ilyen végtelenül bőkezű Urunk van! Felfoghatatlanul gazdagon megajándékozott bennünket! És **ez is azt bizonyítja, hogy vannak még csodák.** Hiszen ez az Úristen legnagyobb csodája, amit velünk tett, hogy értünk emberré lett.

Ezért, amikor adakozunk, adományt adunk, akkor abban azt is kifejezésre juttatjuk, hogy **készek vagyunk megtanulni az Úrtól a nagylelkűséget**, az önfeláldozást. Minden alkalommal, amikor önként, hálás szívvel adakozunk, akkor valóságos csoda történik. Hiszen csoda az, amikor képesek vagyunk a saját racionális, egoista és önző érdekeinkkel szemben lemondani javaink egy részéről, és azt odaadni Isten dicsőségére, a gyülekezet javára, egy nemes ügy támogatására, egy szerencsétlen embertársunk megsegítésére.

Testvérek! Tegyük csodát azzal, hogy adományt adunk, és biztosan átéljük Isten csodáját az Ő ígérete szerint. Ámen.

Loment Péter lelkész